

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 2008/90 af 29. juni 1990 om fremme af energiteknologi i Europa (THERMIE-programmet) 1
-

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

90/377/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 29. juni 1990 om en fællesskabsprocedure med hensyn til gennemsigtigheden af prisen på gas og elektricitet til den endelige forbruger i industrien 16

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2008/90

af 29. juni 1990

om fremme af energiteknologi i Europa (THERMIE-programmet)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR ---

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet har i sin resolution af 16. september 1986 om nye energipolitiske mål for Fællesskabet frem til 1995 og konvergens mellem medlemsstaternes politik ⁽⁴⁾ påpeget, at indsatsen for at reducere risikoen for senere spændinger på energimarkedet må opretholdes og om nødvendigt styrkes i tiden frem til 1995 og videre fremover, uanset de udsving, som dette marked i korte perioder kan udsættes for;

ifølge samme resolution er et af de horisontale mål for Fællesskabets energipolitik en rimelig differentieret videreudvikling af de teknologiske innovationer og passende udbredelse af resultaterne i hele Fællesskabet; trods den nuværende energisituation må der ikke slækkes på bestræbelserne for at sprede Fællesskabets energiforsyning og forbedre energieffektiviteten; fremme af ny teknologi bidrager til gennemførelsen af disse mål, samt til en bedre beskyttelse af miljøet mod indvirkningerne fra energiteknologien;

det er vigtigt at samordne disse bestræbelser med Fællesskabets videnskabelige og teknologiske strategi og med de særlige programmer, der er defineret i rammeprogrammet for Fællesskabets aktioner inden for forskning og teknologisk udvikling, både for så vidt angår programmets gennemførelse og dets finansielle status i de finansielle overslag;

ifølge resolutionen af 16. september 1986 skal Fællesskabet stræbe efter afbalancerede løsninger for energi og miljø ved anvendelse af den bedste økonomisk forsvarlige teknologi; ifølge Traktatens artikel 130 R er kravene med hensyn til miljøbeskyttelse en vigtig bestanddel af Fællesskabets politik på andre områder, og Fællesskabets virke på samme område har til formål at sikre, at naturens ressourcer udnyttes forsigtigt og fornuftigt; energiteknologien er en afgørende forudsætning for at kunne tage den økonomiske udfordring op: den skal nedsætte energiforbruget, udvikle nye og vedvarende energikilder og sikre en ren forbrænding af fast brændsel. Der skal udfoldes betydelige bestræbelser på alle disse områder for at imødegå truslen om klimaforandring;

fremme af projekter, der tager sigte på at udnytte bl.a. ugunstigt stillede områders egne energiressourcer, bidrager til at forøge Fællesskabets økonomiske og sociale samhørighed, der er et mål, som der skal tages hensyn til ved gennemførelsen af den fælles politik og det indre marked ifølge Traktatens artikel 130 B;

støtte til fremme af energiteknologi er en positiv faktor for den økonomiske og sociale samhørighed;

en indsats for at fremme ny teknologi i Fællesskabet gør det muligt at undgå spredning af midlerne samt at gøre foranstaltningen mere effektiv;

denne indsats bør samordnes med de bestræbelser, som Fællesskabet udfolder i forbindelse med andre særprogrammer, der bl.a. tager sigte på forskning i og udvikling af energi, innovation og teknologioverførsel, formidling og udnyttelse af resultaterne fra den videnskabelige og tekniske forskning;

der bør i passende tilfælde ydes finansiell støtte til projekter for fremme af avanceret energiteknologi;

ved udvælgelsen af projekter bør der gives forrang til sådanne, som indebærer samarbejde mellem uafhængige

⁽¹⁾ EFT nr. C 101 af 22. 4. 1989, s. 3 og EFT nr. C 111 af 5. 5. 1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. C 38 af 19. 2. 1990, s. 107.

⁽³⁾ EFT nr. C 221 af 28. 8. 1989, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 241 af 25. 9. 1986, s. 1.

virksomheder, der er etableret i forskellige medlemsstater, til projekter, der indgives af mindre og mellemstore virksomheder, samt til formidlingsprojekter;

af hensyn til effektiviteten er det nødvendigt at fastlægge et program med en varighed på fem år og med et passende samlet budget;

der bør udarbejdes et overslag over de fællesskabsmidler, der er nødvendige til gennemførelsen af dette program; beløbet bør indgå i de finansielle overslag, der fastlægges i henhold til de interinstitutionelle aftaler; de bevillinger, der faktisk stilles til rådighed, skal fastsættes efter budgetproceduren under overholdelse af nævnte aftaler;

uanset den nye impuls, som fremme af innovativ energiteknologi kræver, må man i overensstemmelse med denne forordning sikre kontinuiteten i de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med de demonstrations- og pilotprojekter på energiområdet, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 3640/85 ⁽¹⁾ og det program til støtte for den teknologiske udvikling i kulbrintesektoren, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 3639/85 ⁽²⁾; denne kontinuitet skal sikres dels ved at forsætte foranstaltningerne til fremme og spredning af teknologi, der har fået fællesskabsstøtte i henhold til nævnte forordninger; den kan ligeledes sikres ved støtte til senere faser af projekter, der allerede har modtaget delvis støtte efter samme forordninger; den skal gøre det muligt i visse tilfælde at støtte projekter af samme type som dem, der er omhandlet i nævnte forordninger, for så vidt de i øvrigt opfylder bestemmelserne i denne forordning;

et samarbejde mellem virksomheder i flere medlemsstater om energiteknologi må bevares og ansøres;

overførsel af ny teknologi inden for energisektoren kan bidrage betydeligt til forbedring af energiudbyttet og begrænsning af forurenende udslip i de ugunstigt stillede områder i Fællesskabet og i tredjelændene;

denne overførsel bør følgelig fremmes både gennem de eksisterende fællesskabsprogrammer og ved andre hensigtsmæssige midler;

Fællesskabets støtte bør ikke ændre konkurrencevilkårene på en måde, der er uforenelig med Traktatens bestemmelser på området;

Traktaten indeholder ikke anden hjemmel til vedtagelse af denne forordning end artikel 235 —

⁽¹⁾ EFT nr. L 350 af 27. 12. 1985, s. 29.

⁽²⁾ EFT nr. L 350 af 27. 12. 1985, s. 25.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabet kan på de i denne forordning fastsatte betingelser yde finansiell støtte til projekter til fremme af energiteknologi i Europa (THERMIE-programmet) på de i artikel 3 nævnte områder og indlede de i artikel 5 nævnte ledsageforanstaltninger.

De fællesskabsmidler, der skønnes nødvendige til gennemførelsen af programmet i denne forordning, beløber sig til 350 mio. ECU for perioden 1990 til 1992.

Budgetmyndigheden fastlægger de disponible bevillinger for hvert regnskabsår.

Artikel 2

1. I denne forordning forstås ved »projekter til fremme af energiteknologi«, i det følgende benævnt »projekter«, projekter der tager sigte på at udarbejde, anvende og/eller fremme avanceret energiteknologi af innovativ karakter, og hvis iværksættelse indebærer tekniske og økonomiske risici i et sådant omfang, at de højst sandsynligt ikke ville kunne gennemføres uden finansiell støtte fra Fællesskabet.

2. Fællesskabets finansielle støtte kan ydes til:

- a) innovationsprojekter, dvs. projekter der tager sigte på at udarbejde eller anvende teknikker, processer eller produkter af innovativ karakter, for hvilke forsknings- og udviklingsfasen i det væsentlige er afsluttet, eller ny anvendelse af allerede kendte teknikker, processer eller produkter. Den nye teknologiske tekniske og økonomiske levedygtighed skal for denne type projekters vedkommende bevises ved udnyttelse i praksis i tilstrækkelig stor målestok. Disse kriterier anvendes i det nødvendige omfang under hensyn til kravene om kontinuitet af de anvendelsesområder, der er nævnt i artikel 3
- b) formidlingsprojekter, dvs. projekter der tager sigte på at fremme innovative teknikker, processer eller produkter, der allerede har været udnyttet i praksis, men som på grund af bestående risici endnu ikke er slået igennem på markedet med henblik på større udnyttelse heraf i Fællesskabet enten under forskellige økonomiske eller geografiske forhold eller med forskellig teknik.

Artikel 3

Denne forordning har følgende anvendelsesområder:

- rationel energiudnyttelse
- vedvarende energikilder

- fast brændsel
- kulbrinter.

I bilag I—IV findes der en liste over anvendelsessektorer for hvert af de ovennævnte områder. Kommissionen kan ændre disse bilags indhold på baggrund af teknologiudviklingen efter fremgangsmåderne i artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, og idet Rådet og Europa-Parlamentet underrettes.

Artikel 4

Hvis det skønnes nødvendigt, bl. a. når et behov ikke er opfyldt eller et betydeligt teknologisk fremskridt kan opnås gennem samarbejde mellem personer eller virksomheder i mindst to medlemsstater, kan der tages initiativ til at påbegynde eller samordne tilrettelæggelsen af særlige, såkaldt »målrettede« projekter.

Artikel 5

Kommissionen indleder ledsageforanstaltninger, jf. bilag V, som tager sigte på at fremme anvendelsen af energiteknologi og dens gennemslagskraft på markedet. I dette øjemed kan Fællesskabet yde teknisk og finansiel støtte til organer, der fremmer innovativ teknologi i medlemsstaterne. En fortegnelse over disse foranstaltninger findes i bilag V, som kan ændres af Kommissionen efter fremgangsmåderne i artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1.

Disse ledsageforanstaltninger kan gennemføres i tredjelande, hvis dette er i overensstemmelse med denne forordnings formål.

Artikel 6

1. Ethvert projekt efter artikel 2 og 4 skal opfylde følgende betingelser:

- a) det skal indebære innovative teknikker, processer eller produkter eller ny anvendelse af allerede kendte teknikker, processer eller produkter, med henblik på udførelse og udbredelse heraf
- b) det skal åbne perspektiver for teknisk og økonomisk levedygtighed med henblik på senere kommerciel udnyttelse af den pågældende teknologi
- c) det skal indeholde passende løsninger, som er forenelige med kravene med hensyn til miljø sikkerhed og -beskyttelse
- d) det skal frembyde finansieringsvanskeligheder som følge af betydelige tekniske og økonomiske risici
- e) det skal indgives af fysiske eller juridiske personer, der er i stand til at udføre og anvende de i litra a) nævnte

teknikker, processer og produkter, samt bidrage eller hjælpe med at bidrage til deres udbredelse

- f) det skal for ethvert projekt med samlede omkostninger på 6 mio. ECU eller derover indgives af mindst to uafhængige erhvervsdrivende, der er etableret i forskellige medlemsstater

Kommissionen kan dog acceptere undtagelser for projekter, der indgives af kun én erhvervsdrivende, når dets gennemførelse er af særlig interesse for Fællesskabet

- g) det skal gennemføres på Fællesskabets område, medmindre det er nødvendigt ud fra Fællesskabets interesse helt eller delvis at gennemføre projektet uden for Fællesskabets område bl.a. på grund af dets særlige karakteristika.

2. Der er anført særlige supplerende betingelser for anvendelsesområderne i bilag I—IV.

3. Ved udvælgelsen af projekterne tager Kommissionen — ud over de i stk. 1 og 2 opstillede kriterier — hensyn til, at der gives forrang til følgende projekter:

- a) projekter ud over dem, der er nævnt i stk. 1, litra f), som indebærer samarbejde mellem mindst to uafhængige virksomheder, der er etableret i forskellige medlemsstater, for så vidt det kan fastslås, at hver enkelt af virksomhederne vil kunne yde et effektivt og betydningsfuldt bidrag til projektets gennemførelse
- b) projekter, der indgives af små og mellemstore virksomheder eller af en sammenslutning af sådanne
- c) projekter som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), som skal gennemføres i tilbagestående områder som defineret i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2052/88 ⁽¹⁾.

Artikel 7

1. Støtten til et projekt har form af et finansielt tilskud fra Fællesskabet, der ydes på betingelser, der er fastsat i nedennævnte stykker samt i artikel 8, 12 og 15.

2. Den finansielle støtte kan ydes til et projekt i dets helhed eller til et projekts forskellige faser. I sidstnævnte tilfælde fortsættes den finansielle støtte i de senere faser af samme projekt, for så vidt refusionskriterierne overholdes, og Kommissionen er tilfreds med projektets afvikling, dog med forbehold af den kompetence, der er tillagt De Europæiske Fællesskabers budgetmyndighed.

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

3. Den finansielle støtte må ikke overstige 40 % af de refusionsberettigede projektomkostninger med hensyn til de i artikel 2, stk. 2, litra a) nævnte innovationsprojekter og de i artikel 4 nævnte målrettede projekter; den må ikke overstige 35 % af de refusionsberettigede omkostninger med hensyn til de i artikel 2, stk. 2, litra b), nævnte formidlingsprojekter.

4. Støttebeløbets størrelse fastlægges særskilt for hvert projekt. Ved fastlæggelsen af dette beløb tager Kommissionen hensyn til den del af risikoen, der direkte påhviler de ansvarlige for projektet, og anden allerede modtaget eller påregnet finansiell støtte, så det samlede offentlige støttebeløb ikke overstiger 49 % af de samlede projektomkostninger. Den ansvarlige for et projekt er derfor forpligtet til at underrette Kommissionen om enhver form for påregnet eller modtaget offentlig støtte.

5. Kommissionen forbeholder sig ret til om nødvendigt og efter fremgangsmåderne i artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, at indføre andre passende finansielle mekanismer.

Artikel 8

1. Projekterne indgives i overensstemmelse med denne forordning af fysiske eller juridiske personer, der er etableret i Fællesskabet, enkeltvis eller i forening efter indkaldelse af forslag på et eller flere af de i artikel 3 nævnte anvendelsesområder, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Kommissionen angiver i udbuddene, hvilke sektorer der har førsteprioritet ved udvælgelsen af projekter, idet listen over prioriteterne udarbejdes af Kommissionen efter fremgangsmåderne i artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1. Den angiver også, hvilke oplysninger ansøgeren skal anføre med henblik på udvælgelsen af projekterne.

Artikel 9

1. Kommissionen skal varetage gennemførelsen af denne forordning.

2. Ved udførelsen af følgende opgaver anvender Kommissionen fremgangsmåden i artikel 10, stk. 1:

- a) ændring af indholdet af bilag I—VI
- b) udarbejdelse af prioriteringer for udbuddene
- c) udvælgelse af projekter, herunder fastsættelse af satsen for finansiell støtte, for alle projekter med samlede omkostninger på over 500 000 ECU
- d) eventuel tilpasning af de finansielle interventionsteknikker.

3. Med hensyn til udvælgelse af projekterne, herunder fastsættelse af satsen for finansiell støtte for alle projekter med samlede omkostninger på over 100 000 ECU men under 500 000 ECU anvender Kommissionen fremgangsmåden i artikel 10, stk. 2.

Artikel 10

1. Ved udførelsen af de opgaver, der er nævnt i artikel 9, stk. 2, bistås Kommissionen af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger.

I så fald udsætter Kommissionen gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på en måned regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i fjerde afsnit.

2. Med hensyn til de projekter, der er nævnt i artikel 9, stk. 3, bistås Kommissionen af et udvalg af rådgivende karakter, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til de pågældende spørgsmåls hastende karakter, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager i videst muligt omfang hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til denne udtalelse.

Artikel 11

Ved anvendelsen af denne forordning sørger Kommissionen for koordinering med foranstaltninger i forbindelse med andre fællesskabsprogrammer, der tager sigte på forskning og udvikling, innovation og teknologioverførsel, formidling og udnyttelse af forskningsresultater samt strukturfondene.

Den sørger ligeledes for en snævrere samordning med nationale projekter, således at det undgås at identiske eller lignende projekter af samme art gennemføres parallelt.

Desuden påser den, at dette program gennemføres i sammenhæng med rammeprogrammet for forskning og teknologisk udvikling.

Artikel 12

1. Den kontrahent, der er ansvarlig for gennemførelsen af et projekt, hvortil der ydes støtte fra Fællesskabet, forpligter sig til at udnytte eller lette udnyttelsen af de pågældende teknikker, processer eller produkter efter vellykket afspørgning, samt til at gøre det muligt, at de opnåede resultater videreformidles.

2. Kommissionen sørger i samarbejde med de berørte organer i medlemsstaterne for at sikre videreformidling og anvendelse af projekter, som gennemføres i henhold til denne forordning og forordning (EØF) nr. 3056/73 ⁽¹⁾, (EØF) nr. 1302/78 ⁽²⁾, (EØF) nr. 1303/78 ⁽³⁾, (EØF) nr. 1971/83 ⁽⁴⁾, (EØF) nr. 1972/83 ⁽⁵⁾, (EØF) nr. 3639/85 ⁽⁶⁾ og (EØF) nr. 3640/85 ⁽⁷⁾ og at opfordre til udnyttelsen heraf. Den træffer passende foranstaltninger for at nå dette mål i forbindelse med de i artikel 5 nævnte foranstaltninger, herunder også om nødvendigt en passende bistand til kontrahenten.

Artikel 13

De kontrakter mellem Fællesskabet og de i artikel 15 nævnte personer, der er nødvendige for gennemførelsen af de projekter, der udvælges ifølge denne forordning, indeholder bestemmelser om hver parts rettigheder og forpligtelser, herunder bestemmelser om formidling, beskyttelse og udnyttelse af projektresultaterne og eventuel tilbagebetaling af støtten, hvis kontraktens bestemmelser ikke overholdes.

(¹) EFT nr. L 312 af 13. 11. 1973, s. 1.
 (²) EFT nr. L 158 af 16. 6. 1978, s. 3.
 (³) EFT nr. L 158 af 16. 6. 1978, s. 6.
 (⁴) EFT nr. L 195 af 19. 7. 1983, s. 1.
 (⁵) EFT nr. L 195 af 19. 7. 1983, s. 6.
 (⁶) EFT nr. L 350 af 27. 12. 1985, s. 25.
 (⁷) EFT nr. L 350 af 27. 12. 1985, s. 29.

Artikel 14

Med forbehold af artikel 12 skal de oplysninger, som Kommissionen indhenter i medfør af denne forordning, betragtes som fortrolige.

Artikel 15

Ansvar for ethvert projekt påhviler en fysisk eller juridisk person, der er etableret i henhold til de i medlemsstaterne gældende retsregler, eller en sammenslutning af sådanne, der hæfter solidarisk.

Artikel 16

Fællesskabets støtte må ikke ændre konkurrencevilkårene på en måde, der er uforenelig med Traktatens bestemmelser.

Artikel 17

Kommissionen forelægger tre år efter denne forordnings ikrafttræden samt ved udløbet af forordningens avendelsesperiode Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning og om overensstemmelsen mellem de nationale foranstaltninger og Fællesskabets foranstaltninger med henblik på en evaluering af de opnåede resultater.

Artikel 18

1. De beløb, der ydes i henhold til denne forordning, opføres hvert år på De Europæiske Fællesskabers almindelig budget.

Bevillingerne dækker den finansielle støtte, der ydes til de i artikel 2, stk. 2, og artikel 4 omhandlede projekter, samt til de i artikel 5 og artikel 7, stk. 5, omhandlede foranstaltninger, og udgifterne til gennemførelsen af denne forordning.

2. Den vejledende fordeling i bilag VI af de i stk. 1 nævnte bevillinger mellem de forskellige områder, foranstaltninger og mekanismer, der er fastlagt i henholdsvis artikel 3 og 5 samt artikel 7, stk. 5, kan ændres ved en kommissionsbeslutning efter fremgangsmåderne i artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1.

Artikel 19

Forordning (EØF) nr. 3639/85 og (EØF) nr. 3640/85 gælder fortsat for projekter, hvortil der ydes støtte efter nævnte forordning.

Artikel 20

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes indtil den 31. december 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. juni 1990.

På Rådets vegne

M. SMITH

Formand

BILAG I

RATIONEL UDNYTTELSE AF ENERGI

LISTE OVER ANVENDELSESESEKTORER, JF. ARTIKEL 3, OG SUPPLERENDE BETINGELSER, JF. ARTIKEL 6, STK. 2.

Generelt skal projekter på området »rationel udnyttelse af energi« føre til en væsentlig energibesparelse for at kunne modtage støtte.

1. BYGNINGER

- 1.1. Projekter udarbejdet med henblik på energimæssig forbedring af bestående bygninger ved demonstration af mere effektive metoder eller teknikker til:
  - opvarmning/luftkonditionering af lokaler
  - produktion af varmt brugsvand
  - varmeregulering, varmekontrol og varmeregnskab
  - forbedring af selve bygningernes termiske egenskaber (isolation og lufttæthed)
  - genvinding af varme fra udsugningsluft
  - anvendelse af varme fra kraftvarmeanlæg
  - mere effektiv energiudnyttelse i forbindelse med belysning.
- 1.2. Anvendelse af nye processer eller produkter til opvarmning og luftkonditionering i nybygninger, som tager hensyn til problemerne i forbindelse med kondensation, ventilation og termisk træghed samt til forskrifterne for brandsikring og sikkerhed.
- 1.3. Projekter vedrørende nye fjernvarmesystemer til byer eller bykvarterer samt anvendelse af kombineret kraftvarmeproduktion i begrænset omfang.

2. INDUSTRIEN

- 2.1. Projekter, som har til formål at ændre produktionsprocessen væsentligt ved hjælp af højteknologi for derved at opnå en betydelig reduktion af energiforbruget pr. produceret enhed.
- 2.2. Projekter, som drejer sig om inværksættelse af nyskabende teknologier eller udnyttelse af nyt udstyr med henblik på:
  - at reducere energiforbruget ved rationalisering eller erstatning af en allerede eksisterende produktionsproces
  - at genvinde residualvarmen, især lavtemperaturvarme, bl.a. ved hjælp af nyskabende varmevekslere og ny teknik for varmelagring.
- 2.3. Projekter, der ud over energieffektivitet tager sigte på andre mål, såsom forbedring af produkternes kvalitet eller automatisering, for så vidt energimålsætningen er dominerende.
- 2.4. Projekter med henblik på at begrænse eller undgå at øge energiforbruget som følge af gennemførelsen af miljøbeskyttelsesforanstaltningerne vedrørende:
  - formindsket udledning af forurenende stoffer i atmosfæren og i vandmiljøet
  - bortskaffelse af affaldsamt generelt med henblik på at erstatte forurenende teknologier med teknologier, hvis indvirkning på miljøet kan kontrolleres.
- 2.5. Projekter, der gør det muligt bedre at styre energiforbruget ved hjælp af ny og reproducerbar mikroelektronik.
- 2.6. Projekter, der har til formål at forøge energieffektiviteten ved produktion og forarbejdning af landbrugsprodukter. Disse projekter skal ligeledes være i overensstemmelse med de gældende retningslinjer for den fælles landbrugspolitik.

3. ENERGI-, EL- OG VARMESEKTOREN

- 3.1. Mere effektive metoder til produktion af varme og/eller el; metoder til udnyttelse af residualvarme i energisektoren bl.a. i fjernvarmenet; demonstration af nye systemer for at hæve temperaturen af laventalpivarmer med henblik på varmeforsyning via fjernvarmenet.
- 3.2. Mere effektive metoder fra et energimæssigt synspunkt til forvaltning af transport- og distributionsnet og energilagring på betingelse af, at der er tale om projekter, der kan medføre væsentlige energibesparelser.
- 3.3. Mere effektive metoder til reduktion af varmetab i anvendelsen af elektriske motorer og transformatorer.
- 3.4. Projekter, der tager sigte på bedre at styre fjernvarmenettene (fornyende dags- og sæsonvarmeakkumulatorer, nye metoder til styring af nettene osv.).

4. TRANSPORT OG BYINFRASTRUKTUR

- 4.1. Projekter vedrørende udvikling af komponenter, der tager sigte på at forbedre køretøjers og/eller transportsystemers effektivitet og samtidig medfører besparelser.
- 4.2. Projekter, der tager sigte på en optimal udnyttelse af byinfrastrukturen og en mere effektiv regulering af trafikken navnlig i byer, og som er meget miljøvenlige. Forslagene skal have en positiv virkning på det energimæssige og det miljømæssige plan samt indebære lovende fremtidsperspektiver i teknisk og økonomisk henseende.
- 4.3. Projekter, der tager sigte på en mere effektiv anvendelse af brændstoffer i vejkøretøjer. Forslagene skal have en positiv virkning på det energimæssige og det miljømæssige plan samt indebære lovende fremtidsperspektiver i teknisk og økonomisk henseende.

BILAG II

VEDVARENDE ENERGIKILDER

LISTE OVER ANVENDELSESSEKTORER, JF. ARTIKEL 3 OG SUPPLERENDE BETINGELSER, JF. ARTIKEL 6, STK. 2

1. SOLENERGI

1.1. Termiske anvendelser

Anvendelsessektorer:

Omformning af solenergi til varmeenergi ved hjælp af aktive og/eller passive processer i:

- bygninger, undtagen svømmebassiner
- industri
- landbrug og gartneri.

Supplerende betingelser

- Husklyngerne skal omfatte mindst fem enfamiliehuse
- Der skal rettes særlig opmærksomhed mod bygningernes og solfangeranlæggenes arkitektoniske aspekter.

1.2. Solcellebaserede anvendelser

Anvendelsessektorer

Omformning af solenergi til elenergi ved hjælp af solceller til elforsyning af fortrinsvis isolerede steder, hvis de forventede omkostninger er acceptable:

- af huse, husklynger, små landsbyer, telekommunikationsmidler, signal- og alarmanlæg
- af pumpe- og rensningsanlæg eller afsaltning af vand
- andre passende anvendelser, undtagen offentlig belysning af vejnettet.

Supplerende betingelser

- Husklyngerne skal omfatte mindst 5 enfamiliehuse
- Der skal rettes særlig opmærksomhed mod de miljømæssige og arkitektoniske aspekter ved installering og indretning af solcellemoduler.

2. BIOMASSE- OG AFFALDSENERGI

Anvendelsessektorer:

- Direkte eller indirekte energimæssig udnyttelse af biomasse samt af enhver form for plante-, dyre-, by- og industriaffald ⁽¹⁾
- Anvendelse af teknologi til produktion og anvendelse af biomasse til energiformål.

Supplerende betingelser

Projekterne skal være i overensstemmelse med de gældende retningslinjer for den fælles miljø- og landbrugspolitik.

3. GEOTERMISK ENERGI

Anvendelsessektorer

- Opvarmning af boliger, offentlige lokaler, væksthuse samt akvakultur og dambrug

⁽¹⁾ Bortset fra affald, der tages i betragtning i forbindelse med teknologiske projekter vedrørende fast brændsel (se bilag III).

- Udnyttelse af varmen i industriprocesser (f.eks. tørring, afsaltning af havvand)
- Elproduktion, herunder organiske Rankine-kredsløb til udnyttelse af ressourcer med middeltalpi
- De foregående anvendelser i kombination, i kaskader eller afvekslende.

4. VANDKRAFT

Anvendelsessektor

Produktion af el, der skal ledes ud i det offentlige elnet eller aftages privat, i anlæg med mindre effekt.

Supplerende betingelser

- Projektet skal give nye ideer om design, konstruktion, materialer samt drifts- og kontrolmetoder for at forbedre den økonomiske levedygtighed eller andre betydelige faktorer (f.eks. pålidelighed)
- Ved projektets udformning skal der tages hensyn til kravene til miljøbeskyttelse.

5. VINDKRAFT

Anvendelsessektor

Produktion af betydelige elmængder til alle anvendelser i enkeltenheder eller vindmølleparker.

Supplerende betingelser

- De valgte tekniske løsninger skal gøre det muligt at formindske investeringsomkostningerne og maksimalt udnytte de disponible vindressourcer med henblik på at forbedre projekternes økonomiske levedygtighed.
- Der skal rettes en særlig opmærksomhed mod
  - miljøaspekter
  - etablering af produktionsenheder for vindkraft som led i integrerede systemer til udnyttelse af lokale energikilder.

BILAG III

FAST BRÆNDSSEL

LISTE OVER ANVENDELSESSEKTORER, JF. ARTIKEL 3, OG SUPPLERENDE BETINGELSER,
JF. ARTIKEL 6, STK. 2

I denne forordning forstås ved fast brændsel: antracit, stenkul, brunkul, tørv og andet afledt brændsel.

1. FORBRÆNDING

Anvendelsessektorer

Ny eller forbedret teknik for ren forbrænding samt ren forbrænding af affald, der stammer fra behandling af fast brændsel:

- cirkulerende fluidiseret leje, især til udnyttelse af dårligt eller vanskeligt brændsel.
- tryksat fluidiseret leje
- brændere med ringe produktion af NO_x
- produktion og forbrænding af ultrarent kul, herunder i blandingen kul-vand
- rensning af røg med høj temperatur
- FGD-systemer, hvis ydelse, omkostninger samt produktion af nedbrydeligt eller genanvendeligt slam eller gips er kontrolleret
- kontrol med CO₂ under forbrændingen.

Supplerende betingelser

Forbrændingsprojekterne omfatter ikke:

- fluidiseret leje med stationært atmosfærisk tryk, undtagen når det drejer sig om projekter, der tager sigte på bortskaffelse af affald fra anvendelsen af kul
- blandinger af kul og flydende brændsel, hvor der anvendes urensset kul
- kulstøv, undtagen ovennævnte kul

medmindre der foreslås en uventet teknologisk nyskabelse.

For særlig vigtige anses anvendelser, der tager sigte på privat elproduktion på den ene side og elproduktion på basis af tryksat fluidiseret leje på den anden side.

2. OMFORMNING

Anvendelsessektorer

Omdannelse af fast brændsel til luftformige eller flydende energiprodukter, der ud fra et økonomisk og teknisk synspunkt kan forbedre Fællesskabets energiforsyningsituation med hensyn til indførsel af kulbrinter.

Supplerende betingelser

- For projekter af anden prioritet anses projekter, der tager sigte på produktion af syntetisk gas og pyrolyse
- Projekter, der tager sigte på produktion af syntetisk naturgas, er udelukket
- Likvefaktionsprojekter undtagen projekter, der allerede er i gang i forbindelse med forordning (EØF) nr. 1302/78, (EØF) nr. 1971/83, (EØF) nr. 2125/84⁽¹⁾ og (EØF) nr. 3630/85, eller projekter, der skal gennemføres uden for Fællesskabet på basis af teknologi, som Kommissionen har finansieret på grundlag af de samme forordninger, er udelukket.

3. AFFALD

Anvendelsessektorer

Udnyttelse, behandling eller berigning af luftformigt, flydende eller fast affald, der opstår ved anvendelsen af fast brændsel, bl.a.:

⁽¹⁾ EFT nr. L 196 af 26. 7. 1984, s. 3.

- anvendelse af aske, der dannes ved forbrænding i fluidiseret leje, som råstof til byggeriet eller fremstilling af råstoffer til byggeriet
- nye røgrensningsmetoder.

4. FORGASNING INTEGRERET I KOMBINERET PRODUKTION GAS/DAMP

Projekter, der tager sigte på elproduktion i et modul, der omfatter en gasgenerator, der producerer en gas, der direkte forbrændes i en gasturbine og et termodynamisk dampkredsløb. Der skal gøres brug af helt nye konstruktioner.

Særlige betingelser

Projekterne i denne sektor skal:

- gennemføres på Fællesskabets område
- gennemføres ved et samarbejde mellem flere virksomheder fra flere medlemsstater, hvoraf mindst én skal være et elværk. Projekter, der giver det bredeste samarbejde inden for Fællesskabet, prioriteres
- have en minimumseffekt på 150 MW (e)
- helst omfatte en gasgenerator, som der er ydet fællesskabsstøtte til i forbindelse med demonstrationsprogrammet for energi
- værkets virkningsgrad skal være betydelig højere end klassiske kraftværkers, så udledningerne af kuldioxid kan formindskes.

I forbindelse med projekterne vedrørende forgasning integreret i et kombineret kredsløb har Kommissionen ret til at deltage i de møder, som organerne for projekternes forvaltning afholder.

5. STØTTEBERETTIGELSE

De projekter, der har fået delvis støtte i henhold til de i punkt 2 nævnte forordninger, er ligeledes berettigede til støtte inden for rammerne af nærværende forordning.

BILAG IV

KULBRINTER

LISTE OVER ANVENDELSESOMRÅDER, JF. ARTIKEL 3 OG SUPPLERENDE BETINGELSER, JF. ARTIKEL 6, STK. 2

I. ANVENDELSESOMRÅDER

I denne forordning forstås ved kulbrinter de blandinger, der primært består af kulbrinter, dvs. stof, der i det væsentlige er sammensat af kulstof og brint. Disse blandinger er i naturlig tilstand luftformige, flydende eller faste. Bituminøs skifer og bitumenholdigt sand falder ind under dette anvendelsesområde, men fast brændsel som nævnt i bilag III er udelukket derfra.

De projekter, der kan modtage støtte i henhold til denne forordning, har bl.a. til formål at udvikle teknikker, værktøj og fremgangsmåder, der skal forbedre processernes effektivitet, mindske omkostningerne, øge sikkerheden for udstyr og personale, samtidig med at det er hensigtsmæssige løsninger for så vidt angår miljøet.

Med hensyn til sikkerheden har de valgte projekter hovedsagelig til formål at mindske risikoen ved anvendelse af avancerede teknikker, bl.a. robotteknologi og telekommunikation.

Hvad angår miljøet skal de forelagte projekter tage sigte på at udvikle teknikker, der giver de bedste garantier for, at miljøet tilgodeses.

Projekter vedrørende efterforskning, produktion, transport og oplagring som defineret nedenfor er støtteberettigede.

Projekter, der har modtaget delvis støtte i henhold til forordning (EØF) nr. 3639/85, er ligeledes berettigede til støtte inden for rammerne af nærværende forordning.

1. *Efterforskning*

- Efterforskning i bækkenerne med henblik på at opspore reservoirer, navnlig i sammensatte geologiske områder
- Kendskab til forekomsterne (geometriske karakteristika, intern struktur, forholdet flydende stoffer — reservoirbjergarter)
- Boring (metoder og udstyr, herunder dataopsamlings- og forvaltningssystemer).

2. *Produktion*

- Metode til forbedring af olieudvindingsgraden
- Metoder til opfølgning af udviklingen i reservoirerne under produktionen
- Anlæg til off-shoreproduktion
  - faste strukturer: der vil blive lagt vægt på sikkerheds- og pålidelighedsaspekterne og på metoder til flytning af materiellet
  - flydende strukturer
- Systemer til udnyttelse af marginalområder, der ved innovative teknikker gør det muligt at opnå en mindskelse af investeringsomkostningerne og på økonomisk acceptable betingelser at udnytte områder, der hidtil er blevet regnet for ikke-udnyttelige
- Systemer til produktion under vandet, herunder produktion af flydende multifasiske stoffer
- Produktionsudstyr og -metoder, der anvendes ved udvinding, transport og behandling af spildevand, herunder automatisering af off-shore produktionsanlæggene
- Udstyr og metoder til udførelse under vandet af opgaver i forbindelse med off-shoreproduktionen af kulbrinter.

3. *Transport*

Teknikker og metoder til transport af behandlet spildevand gennem udløbsledninger og med skib, herunder læsseanlæg.

4. *Oplagring*

Anlæg og metoder til oplagring af flydende produkter i forbindelse med produktion, især ved off-shore efterforskning.

II. SÆRLIGE BETINGELSER FOR KULBRINTER

De i artikel 2, stk. 2, litra b), omhandlede projekter kan kun støttes på dette område, hvis de er af interesse for Fællesskabet og indebærer særlig høje tekniske risici, eller hvis der er særlige hindringer for, at de slår igennem på markedet.

Projekter vedrørende raffinering er udelukket fra dette anvendelsesområde.

BILAG V

LEDSAGEFORANSTALTNINGER

Med henblik på at fremme anvendelsen af energiteknologi og dens gennemslagskraft på markedet, jf. artikel 5, er det nødvendigt, at Kommissionen træffer ledsageforanstaltninger. Kommissionen træffer kun sådanne foranstaltninger, hvis markedsvilkårene kræver det, eller de ikke er omhandlet i virksomhedernes kontraktlige forpligtelser i henhold til denne forordning, og hvis de pågældende virksomheder ikke selv kan gøre det. Disse foranstaltninger er følgende:

- 1) Analyse af markedsforsørene og vurdering af markedsmulighederne (herunder sektordiagnoser, eventuelle feasibility-undersøgelser) med henblik på anvendelsen af energiteknologi og dens gennemslagskraft på markedet.
- 2) Opfølgning og evaluering af de af Fællesskabet finansierede projekter, fortrinsvis med bistand fra uafhængige eksperter.
- 3) Udbredelse af oplysninger om fremme af energiteknologi og projektresultater ved en bedre udnyttelse af databaserne (f.eks. ved at gøre det lettere for brugerne at få adgang til SESAME-databasen), ved tilrettelæggelse af tekniske seminarer og fora for teknologisk samarbejde, og ved deltagelse i tekniske messer, produktion af dokumentationsmateriale osv.
- 4) Bistand fra nationale/regionale/lokale offentlige eller private institutioner, der samarbejder om ovennævnte aktiviteter og i givet fald styrkelse af disse eller efteruddannelse af deres personale.
- 5) Anvendelse af ovennævnte aktiviteter med henblik på industrielt samarbejde med tredjelande.

Kommissionen underretter årligt medlemsstaterne om, hvilke retningslinjer den agter at følge på dette område; den aflægger rapport om de opnåede resultater i forbindelse med de periodiske rapporter, den skal udarbejde efter artikel 15 i forordningen.

BILAG VI

VEJLEDENDE FORDELING AF BEVILLINGERNE MELLEM DE OMRÅDER, FORANSTALTNINGER OG MEKANISMER, DER ER FASTLAGT I ARTIKEL 3 OG 5 SAMT ARTIKEL 7, STK. 5

Bevillingerne til den finansielle støtte, der er omhandlet i artikel 5 og 7, fordeles vejledende således:

- 1) 75 % af det samlede beløb anvendes med mindst en fjerdedel til hver af de fire anvendelsesområder, der er nævnt i artikel 3.
- 2) Kommissionen kan efter procedurerne i artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, fordele en foreløbig margin på 25 % af det samlede beløb mellem samme områder under hensyn til udviklingen i behov og teknik.
- 3) Der anvendes et vejledende beløb på 10 til 15 % af de samlede bevillinger til de ledsageforanstaltninger, der er nævnt i artikel 5.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 29. juni 1990

om en fællesskabsprocedure med hensyn til gennemsigtigheden af prisen på gas og elektricitet til den endelige forbruger i industrien

(90/377/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 213,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

For så vidt som gennemsigtigheden af energipriserne styrker de vilkår, som sikrer, at konkurrencen ikke fordrejes på det fælles marked, er den af væsentlig betydning for det indre energimarkeds oprettelse og funktion;

gennemsigtigheden kan bidrage til at fjerne eventuel forskelsbehandling over for forbrugerne, idet den begunstiger disses frie valg mellem energiformer og leverandører;

den nuværende gennemsigtighed er uensartet med hensyn til de forskellige energiformer og lande og regioner i Fællesskabet, og dette bringer gennemførelsen af det indre energimarked i fare;

de priser, som industrien i Fællesskabet betaler for den energi, den forbruger, udgør imidlertid en af de faktorer, der er afgørende for konkurrenceevnen, og må derfor behandles fortroligt;

det system med standardforbrugere, som De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat) anvender i sine publikationer om priser og referencepriser, og som vil blive taget i anvendelse for de store elforbrugere i industrien, sikrer, at gennemsigtigheden ikke bliver en hindring for beskyttelsen af fortroligheden;

de forbruger kategorier, der anvendes af Eurostat, bør udvides til de øvre grænser, hvor forbrugernes repræsentativitet skulle være sikret;

herved skulle prisgennemsigtigheden ved det endelige forbrug være opnået, uden at den nødvendige fortrolighed i forbindelse med kontrakterne bringes i fare; for at bevare fortroligheden skal der være mindst tre forbrugere i en given forbrugerkategori, for at der kan offentliggøres en pris;

disse oplysninger, som angår gas og elektricitet, som forbruges af industrien i energimæssige slutanvendelser, muliggør også en sammenligning med de øvrige energikilder (olie, kul samt fossil og vedvarende energi) og med de øvrige forbrugere;

de virksomheder, som leverer gas og elektricitet, samt de industrielle forbrugere af gas eller elektricitet forbliver — uanset anvendelsen af dette direktiv — underkastet Traktatens konkurrenceregler, og som følge heraf kan Kommissionen kræve, at de giver meddelelse om priser og salgsbetingelser;

kendskab til de gældende prissystemer er en del af prisgennemsigtigheden;

⁽¹⁾ EFT nr. C 257 af 10. 10. 1989, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 149 af 18. 6. 1990.

⁽³⁾ EFT nr. C 75 af 26. 3. 1990, s. 18.

kendskab til forbrugernes fordeling pr. kategori samt til deres respektive andele af markedet er ligeledes en del af prisgennemsigtigheden;

indsendelse af oplysninger til Eurostat om priser og salgsbetingelser over for brugerne, ledsaget af oplysninger om gældende prissystemer samt om fordelingen af forbrugere pr. forbrugskategori bør give Kommissionen mulighed for at være underrettet, således at den om nødvendigt kan træffe passende foranstaltninger eller fremsætte forslag på baggrund af situationen på det indre energimarked;

pålideligheden af de data, der indsendes til Eurostat, vil blive større, hvis virksomhederne selv udarbejder dem;

kendskab til beskatning og skattelignende afgifter i hver af medlemsstaterne er væsentlig for sikring af prisgennemsigtigheden;

det er nødvendigt med midler til kontrol af pålideligheden af de oplysninger, der indsendes til Eurostat;

opnåelse af gennemsigtigheden forudsætter offentliggørelse og størst mulig udbredelse til brugerne af oplysninger om priser og prissystemer;

gennemførelsen af denne energiprisgennemsigtighed bør baseres på afprøvede metoder og teknikker, der er udarbejdet og anvendt af Eurostat med hensyn til såvel behandlingen og kontrollen af dataenes gyldighed som deres offentliggørelse;

med henblik på oprettelsen af det indre energimarked bør ordningen med gennemsigtighed gennemføres hurtigst muligt;

forudsætningen for, at direktivet kan finde ensartet anvendelse i alle medlemsstaterne, er, at der findes et tilstrækkeligt udbygget naturgasmarked og tilstrækkelige infrastrukturer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at de virksomheder, som leverer gas eller elektricitet til de endelige forbrugere i industrien, som defineret i de tekniske bilag I og II, indsender følgende oplysninger til Eurostat i den form, der er omhandlet i artikel 3:

- 1) priser og salgsbetingelser til de endelige gas- og elforbrugere i industrien
- 2) gældende prissystemer
- 3) fordeling af forbrugere og de aftagne mængder efter forbrugskategori for at sikre, at disse kategorier er repræsentative på nationalt plan.

Artikel 2

1. De virksomheder, som er omhandlet i artikel 1, registrerer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 1, nr. 1) og 2), den 1. januar og 1. juli hvert år. Disse oplysninger, der skal være udarbejdet i overensstemmelse med de i artikel 3 nævnte bestemmelser, indsendes inden for en frist på to måneder til Eurostat og medlemsstaternes kompetente myndigheder.

2. På grundlag af de i stk. 1 omhandlede oplysninger offentliggør Eurostat hvert år i maj og november på passende måde priserne på gas og elektricitet til industrielle formål i medlemsstaterne og de prissystemer, der ligger til grund for deres udarbejdelse.

3. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 1, nr. 3, indsendes hvert andet år til Eurostat og til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Den første meddelelse omhandler situationen pr. 1. januar 1991. Disse oplysninger offentliggøres ikke.

Artikel 3

Gennemførelsesbestemmelserne vedrørende form og indhold samt alle andre karakteristika i forbindelse med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 1, er anført i bilag I og II.

Artikel 4

Eurostat må ikke offentliggøre oplysninger, som modtages i henhold til artikel 1, og som ifølge deres natur kan falde ind under virksomhedernes forretningshemmeligheder. Kun tjenestemænd ansat i Eurostat har adgang til disse fortrolige statistiske oplysninger, der fremsendes til Eurostat, og som kun må anvendes til rent statistiske formål.

Denne bestemmelse er dog ikke til hinder for, at oplysningerne offentliggøres i en sammenfattet form, der ikke gør det muligt at påvise de enkelte transaktioner.

Artikel 5

Når Eurostat konstaterer statistisk betydningsfulde uregelmæssigheder eller manglende sammenhæng i oplysninger, der indsendes i henhold til dette direktiv, kan den anmode de nationale myndigheder om at måtte få kendskab til de relevante enkeltoplysninger samt de beregnings- eller evalueringsmetoder, som ligger til grund for de sammenfattede oplysninger, for at vurdere eller eventuelt korrigere de oplysninger, som anses for at være uregelmæssige.

Artikel 6

Kommissionen foretager de ændringer i bilagene, som er nødvendige på grund af konstaterede specifikke problemer. Disse ændringer må imidlertid kun vedrøre tekniske forhold i bilagene og må ikke ændre systemets generelle struktur.

Artikel 7

For så vidt angår de i artikel 6 omhandlede ændringer bistår Kommissionen af et rådgivende udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 8

En gang om året sender Kommissionen en sammenfattende rapport om anvendelsen af dette direktiv til Europa-

Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Artikel 9

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 1991. De underretter straks Kommissionen herom.

Med hensyn til naturgas anvendes direktivet i en medlemsstat først fem år efter indførelsen af denne energiform på det pågældende nationale marked. Den pågældende medlemsstat giver hurtigst muligt Kommissionen udtrykkelig underretning om, hvornår der er indført naturgas på dens marked.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg den 29. juni 1990.

På Rådets vegne

M. SMITH

Formand

BILAG I

SÆRLIGE BESTEMMELSER VEDRØRENDE GAS

1. Der er tale om to typer gas:
  - i) naturgas
  - ii) fabriksfremstillet gas ⁽¹⁾.
2. Når disse to typer gas distribueres i samme byområde eller region, skal der indsendes oplysninger for begge typer undtagen i tilfælde, hvor forbruget er under 10% af det samlede forbrug af naturgas og fabriksfremstillet gas på de steder og i de regioner, der er nævnt i punkt 11.
3. Der tages kun hensyn til distribution gennem rørledninger.
4. De priser, der skal indsendes, er de priser, som den endelige forbruger betaler.
5. De pågældende anvendelser er alle industrielle anvendelser.
6. Systemet omfatter ikke forbrugere, der anvender gas:
  - a) til elproduktion i offentlige kraftværker
  - b) til ikke-energirelaterede anvendelser (f.eks. i den kemiske industri)
  - c) i mængder på over 4 186 000 GJ/år (= 1 163 GWh/år).
7. De registrerede priser er baseret på et system med standardforbrugere, som grundlæggende defineres ved gasforbrugets størrelse og modulation ⁽²⁾ (eller belastningsfaktor).
8. De andre karakteristika, som kan spille en rolle ved prisfastsættelsen (f.eks. mulighederne for afbrydelse) vil blive bestemt i hvert enkelt tilfælde, idet der altid vælges den løsning, som er den hyppigst anvendte.
9. Priserne skal omfatte målerafgift, fast takst og betaling i forhold til forbruget. De må ikke omfatte forbrugers udgifter i forbindelse med oprettelse af installationen.
10. Der er udvalgt følgende standardforbrugere i industrien, som har fået betegnelsen I₁ til I₅:

Årligt forbrug				Belastningsfaktor
I ₁	418,60 GJ	eller	116 300 kWh	Belastningsfaktor ikke fastsat (*) 200 dage 200 dage 1 600 h 250 dage 4 000 h 250 dage 4 000 h 330 dage 8 000 h 330 dage 8 000 h
I ₂	4 186 GJ	eller	1 163 000 kWh	
I ₃₋₁	41 860 GJ	eller	11,63 GWh	
I ₃₋₂	41 860 GJ	eller	11,63 GWh	
I ₄₋₁	418 600 GJ	eller	116,3 GWh	
I ₄₋₂	418 600 GJ	eller	116,3 GWh	
I ₅	4 186 000 GJ	eller	1 163 GWh	

(*) Om nødvendigt 115—200 dage.

⁽¹⁾ Ved fabriksfremstillet gas forstås en form for afledt energi, som er fremstillet på grundlag af kul, olieprodukter eller krakket, reformeret eller blandet naturgas.

Det foreliggende direktiv finder ikke anvendelse på LPG (butan, propan), koksgas og højovngas.

⁽²⁾ Den daglige belastningsfaktor er antallet af dage, som ville være nødvendige for at aftage det samlede årlige forbrug ved maksimal daglig afsætning:

$$nd = \frac{Q_a}{Q_{\text{maks.}}}$$

Belastningsfaktoren pr. time er antallet af timer, som ville være nødvendige for at aftage det samlede årlige forbrug ved maksimal afsætning pr. time:

$$nh = \frac{Q_a}{Q_{\text{h.maks.}}}$$

I ovennævnte formel er:

Q_a = årlig forbrugt mængde

Q_{maks.} = maksimal daglig afsætning

Q_{h.maks.} = maksimal afsætning pr. time.

11. Priserne skal registreres på følgende steder eller i følgende regioner:
— Belgien:	Bruxelles
— Danmark:	København
— Forbundsrepublikken Tyskland:	Hamburg, Hannover, Weser-Ems, Dortmund, Düsseldorf, Frankfurt am Main, Stuttgart, München
— Spanien:	Madrid, Barcelona, Valencia, nord- og østregionerne
— Frankrig:	Lille, Paris, Strasbourg, Marseille, Lyon, Toulouse
— Irland:	Dublin
— Italien:	Milano, Torino, Genova, Rom, Napoli
— Luxembourg:	Luxembourg by
— Nederlandene:	Rotterdam
— Portugal:	Lissabon
— Det Forenede Kongerige:	London, Leeds, Birmingham
12. De registrerede priser er priser baseret på de tariffer, kontrakter, betingelser og regler, som er gældende ved begyndelsen af hver seks måneders periode (januar og juli), heri medregnet eventuelle rabatter.
13. Hvis der er mulighed for flere forskellige tariffer, anvendes den tarif, som er mest fordelagtig for forbrugeren, efter at der er set bort fra de tariffer, som ikke anvendes i praksis, eller som kun gælder for et ubetydeligt antal brugere.
14. Når der kun findes kvasi-tariffer, særlige kontrakter eller frit forhandlede priser, registreres den pris, der sædvanligvis anvendes (den mest repræsentative ved de givne forsyningsbetingelser).
15. Priserne skal udtrykkes i national valuta pr. fysisk gasenhed ⁽¹⁾. Den anvendte energienhed måles på grundlag af den kalorimetriske brændværdi, således som det er praksis i gasindustrien.
16. Der skal vises to prisniveauer ⁽²⁾:
- prisen efter fradrag af skatter og afgifter
  - prisen inkl. alle skatter og afgifter (eksklusive moms, som godtgøres).
17. Der skal gives oplysning om skatternes og afgifternes størrelse og metoderne til beregning heraf; disse oplysninger skal indeholde enhver skat og afgift af national, regional eller lokal karakter, som lægges på salg af gas til forbrugeren.
18. Der skal vedlægges en forklaring, der så detaljeret som muligt afspejler prissystemet. Der skal lægges særlig vægt på eventuelle ændringer siden den foregående oversigt.
19. I medlemsstater, hvor et enkelt gasselskab tegner sig for praktisk talt alt salg til industrien i det pågældende land, skal oplysningerne indsendes af dette selskab. I andre medlemsstater, hvor en eller flere af regionerne betjenes af mere end ét gasselskab, skal oplysningerne indsendes af et uafhængigt statistisk organ.
20. For at den fortrolige karakter kan bevares, skal prisoplysningerne kun indberettes, når der i vedkommende medlemsstat eller region findes mindst tre forbrugere i hver af de i punkt 10 omhandlede kategorier.

⁽¹⁾ Såfremt der anvendes enheden m³, vil det være nødvendigt at definere dens energiindhold i GJ, kWh eller, indtil 1999, i therm.

⁽²⁾ Prisen ekskl. skatter og afgifter fås direkte fra tarifferne eller kontrakterne. Prisen ekskl. moms, som godtgøres, omfatter andre særavgifter, såfremt disse skal betales.

BILAG II

SÆRLIGE BESTEMMELSER VEDRØRENDE ELEKTRICITET

Med hensyn til indberetning af oplysninger angående elektricitet i henhold til dette direktiv gælder følgende retningslinjer:

I. Oversigten over »den typiske referenceforbruger« (for forbrugere med en maksimal efterspørgsel på indtil 10 MW)

1. Den eksisterende oversigt over el-priser til typiske referenceforbrugere i Fællesskabet, som udarbejdes af Kommissionen, skal udvides til også at omfatte to kategorier af industrielle referenceforbrugere med en maksimal efterspørgsel på 10 MW, og hele oversigten over industrielle forbrugere skal indarbejdes i dette direktiv.
2. Elektricitetspriserne i medlemsstater med kun én national tarif skal undersøges på et enkelt sted. I medlemsstater med tariffer, som varierer på tværs af landet, skal priserne undersøges på et repræsentativt udsnit af steder, som anført nedenfor:

— Belgien:	Landet som helhed
— Danmark:	Landet som helhed
— Forbundsrepublikken Tyskland:	Hamburg, Hannover, Düsseldorf, Frankfurt am Main, Stuttgart, München, vestlige region, sydlige region
— Spanien:	Madrid
— Frankrig:	Lille, Paris, Strasbourg, Marseille, Lyon, Toulouse
— Grækenland:	Athen
— Irland:	Dublin
— Italien:	Nord- og Mellemitalien, Syditalien og øerne
— Luxembourg:	Landet som helhed
— Nederlandene:	Rotterdam (GEB), Noordholland (PEN), Noordbrabant (PNEM)
— Portugal:	Lissabon, Ponta Delgada (den autonome region Azorerne)
— Det Forenede Kongerige:	London, Glasgow, Leeds, Birmingham.

3. Elpriserne skal undersøges for følgende ni kategorier af typiske referenceforbrugere i industrien:

Referenceforbruger	Årligt forbrug kWh	Maksimal efterspørgsel kW	Årlig benyttelsestid, timer
I _a	30 000	30	1 000
I _b	50 000	50	1 000
I _c	160 000	100	1 600
I _d	1 250 000	500	2 500
I _e	2 000 000	500	4 000
I _f	10 000 000	2 500	4 000
I _g	24 000 000	4 000	6 000
I _h	50 000 000	10 000	5 000
I _i	70 000 000	10 000	7 000

Den maksimale efterspørgsel er den maksimale registrerede afsætning i et kvarter i løbet af et år, udtrykt i kW. Forsyningsprisen beregnes for $\cos\phi = 0,90$. I tilfælde af tariffer baseret på maksimal efterspørgsel pr. halve time ganges referenceforbrugerens maksimale efterspørgsel med en koefficient på 0,98. I tilfælde af tariffer baseret på en maksimal efterspørgsel udtrykt i kVA foretages der en justering ved at dividere referenceforbrugerens maksimale efterspørgsel i kW med koefficienten $\cos\phi = 0,90$.

4. I tilfælde af tariffer baseret på registreringer af den maksimale efterspørgsel foretaget hyppigere end én gang om året ganges effektbetalingen med følgende koefficienter:

TABEL OVER EFTEKTKORREKTIONS-KOEFFICIENTER

Benyttel- sestid (timer)	Maksimal efter- spørgsel pr. måned	Maksimal efter- spørgsel over to måneder	Maksimal efter- spørgsel pr. kvartal	Gennemsnit af de tre højeste niveauer for maksimal efterspørgsel pr. måned	Gennemsnit af de to højeste niveauer for maksimal efterspørgsel pr. måned	Maksimal efter- spørgsel pr. år
1 000	0,81	0,83	0,86	0,94	0,96	1,0
1 600	0,83	0,85	0,88	0,95	0,97	1,0
2 500	0,85	0,87	0,90	0,96	0,98	1,0
4 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
5 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
6 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0
7 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0

5. For tariffer med reduktioner for forbrug i perioder med lav belastning skal der antages følgende forbrug i sådanne perioder ved beregningen af den gennemsnitlige pris pr. kWh:

Standard- forbruger	Årlig benyttel- sestid	Årligt forbrug	Årligt forbrug (i 1 000 kWh) afregnet til reduceret sats afhængig af den gennemsnitlige daglige varighed af perioderne med lav belastning					
	timer	1 000 kWh	7 timer	8 timer	9 timer	10 timer	11 timer	12 timer
I _a	1 000	30	0	0	0	0	0	0
I _b	1 000	50	0	0	0	0	0	0
I _c	1 600	160	11	13	16	19	22	25
I _d	2 500	1 250	197	225	262	300	338	375
I _e	4 000	2 000	438	500	580	660	740	820
I _f	4 000	10 000	2 190	2 500	2 900	3 300	3 700	4 100
I _g	6 000	24 000	7 140	8 160	9 120	10 080	11 040	12 000
I _h	5 000	50 000	13 100	15 000	17 000	19 000	21 000	23 000
I _i	7 000	70 000	23 300	26 600	29 400	32 200	35 000	37 800

For perioder med lav belastning af varigheder mellem dem, der er vist ovenfor, anslås det årlige forbrug af kWh i sådanne perioder ved interpolation.

For eventuelle yderligere perioder med lav belastning, f.eks. hele dagen om søndagen, skal der kun tages hensyn til halvdelen af de ekstra timer, og disse timer skal udjævnes over alle årets dage, og resultatet skal tilføjes den normale periode med lav belastning, inden ovennævnte tabel anvendes.

6. Den indberettede pris skal såvidt muligt være baseret på en offentliggjort tarif, der anvendes på den pågældende referencekategori af forbrugere. Hvis der findes flere mulige tariffer, anvendes den tarif, som er den mest fordelagtige for forbrugeren, efter udelukkelse af eventuelle tariffer, som ikke anvendes i praksis; eller som kun anvendes på et marginalt eller forsvindende lille antal brugere. Såfremt der kun eksisterer kvasi-tariffer, særlige kontrakter eller frit forhandlede priser, indberettes den mest benyttede pris (den mest repræsentative) for de givne forsyningsbetingelser.
7. Såfremt elektriciteten til en given kategori af referenceforbrugere kan leveres ved forskellige spændinger, antages den spænding, der er den mest repræsentative for den pågældende kategori af referenceforbrugere. Dette princip skal gælde for andre parametre, som ikke er specificeret i dette direktiv.
8. Prisen pr. kWh skal beregnes således, at den indeholder alle faste betalinger (f.eks. målerafgift, faste takster eller effektbetalinger osv.), samt betalingerne for det forbrugte antal kWh. Den udgør derfor det samlede beløb, der skal betales efter fradrag af eventuelle nedslag i prisen for det pågældende forbrugsmønster, divideret med det samlede forbrug. Udgifter i forbindelse med den oprindelige tilslutning til nettet skal imidlertid ikke medregnes. Selv om oplysningerne skal indsendes to gange om året, skal beregningen baseres på tallene for det årlige forbrug for at undgå sæsonmæssige svingninger.

9. Priserne skal anføres i national valuta pr. kWh ⁽¹⁾:

- eksklusive alle skatter og afgifter
- inklusive alle skatter og afgifter (eksklusive moms, som godtgøres).

Der skal gives oplysning om skatternes og afgifternes størrelse og metoderne til beregning heraf; disse oplysninger skal indeholde enhver skat og afgift af national, regional eller lokal karakter, som lægges på salg af elektricitet til forbrugeren.

10. Der skal gives en detaljeret og nøjagtig beskrivelse af prissystemet og af, hvorledes det anvendes. Eventuelle ændringer i systemet siden den foregående oversigt skal fremhæves specielt.
11. I medlemsstater, hvor et enkelt elselskab tegner sig for praktisk talt alt salg til industrien i det pågældende land, skal oplysningerne indsendes af dette selskab. I andre medlemsstater, hvor en eller flere af regionerne betjenes af mere end ét selskab, skal oplysningerne indsendes af et uafhængigt statistisk organ.

II. »Referencepris«-oversigten (for forbrugere med maksimal efterspørgsel på over 10 MW)

12. Ved undersøgelse af industrielle forbrugere med maksimal efterspørgsel på over 10 MW indføres et nyt system baseret på »referencepriser«, som defineret nedenfor.
13. I alle medlemsstater undtagen Forbundsrepublikken Tyskland og Det Forenede Kongerige er variationerne i strukturen af de afgifter og priser, som betales af de store elforbrugere i industrien, forholdsvis små på landsbasis, og referencepriser og tilhørende oplysninger indsendes og offentliggøres for medlemsstaten som helhed. I Forbundsrepublikken Tyskland og Det Forenede Kongerige kan der være store geografiske udsving, og derfor skal oplysningerne for hver af disse to medlemsstater indsendes og offentliggøres på grundlag af følgende tre regioner:

Medlemsstat:	Regioner:
Forbundsrepublikken Tyskland ⁽²⁾ :	— Nord/Midt
	— Vest
	— Syd
Det Forenede Kongerige:	— England og Wales
	— Skotland
	— Nordirland

14. Som beskrevet i punkt 13 ovenfor skal referencepriser og tilhørende oplysninger i hver medlemsstat indberettes for tre kategorier af store industrielle forbrugere, dvs. de industrielle forbrugere, hvis maksimale efterspørgsel ligger på omkring:

- 25 MW, omfattende forbrugere med maksimal efterspørgsel på mellem 17,5 MW og 37,5 MW
- 50 MW, omfattende forbrugere med maksimal efterspørgsel på mellem 37,5 MW og 62,5 MW
- 75 MW, omfattende forbrugere med maksimal efterspørgsel på mellem 62,5 MW og 75,0 MW.

Disse kategorier omfatter også eventuelle industrielle forbrugere, som selv producerer en del af deres elbehov, selv om der kun skal indsendes oplysninger angående deres forbrug af el fra elselskaber.

15. Referenceprisen for en given MW-kategori (f.eks. 25 MW) er den gennemsnitlige pris, der betales pr. kWh af en tænkt forbruger eller »industriell referencepris-forbruger« under det pågældende selskab med en normal maksimal efterspørgsel på ca. 25 MW, men inden eventuelle reduktioner for »særlige faktorer«, som skal indberettes særskilt (se punkt 16 nedenfor). Denne »industrielle referencepris-forbruger« skal have efterspørgselskarakteristika, der så vidt muligt er repræsentative (uden at tage »særlige faktorer« i betragtning) for alle de industrielle forbrugere i den pågældende kategori.

For at sikre en vis ensartethed vil Kommissionen definere efterspørgselskarakteristika for hver kategori af disse »referencepris-forbrugere« (dvs. 25 MW, 50 MW og 75 MW). Disse karakteristika skal i givet fald anvendes af distributionsselskabet. Hvis sådanne efterspørgselskarakteristika ikke passer til distri-

⁽¹⁾ Prisen eksklusive skatter og afgifter fås direkte fra tariffene eller kontrakterne. Prisen eksklusive moms, som godtgøres, omfatter andre særafgifter, såfremt disse skal betales.

⁽²⁾ Delstaterne grupperes i følgende tre regioner:

- Nord/Midt: Slesvig-Holstein, Hamburg, Bremen, Berlin, Niedersachsen og Nord-Hessen.
- Vest: Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz, Syd-Hessen og Saarland.
- Syd: Baden-Württemberg og Bayern.

butionsselskabets egne vilkår, kan selskabet definere sine egne efterspørgselskarakteristika for referencepris-forbrugere, forudsat at Kommissionen giver sit samtykke. Disse efterspørgselskarakteristika henviser især til belastningsfaktoren (f.eks. »7 000 timer«, hvor 7 000 er det antal timer, hvor den maksimale efterspørgsel skal opretholdes for at nå op på det årlige forbrug) og fordelingen af forbruget over de forskellige tarifperioder i løbet af dagen (f.eks. periode med spidsbelastning, periode med lav belastning osv.).

16. De anførte referencepriser skal beregnes således, at de omfatter alle faste betalinger (f.eks. målerafgift, faste takster eller effektbetalinger osv.), samt betalingerne for forbrugt antal kWh. Udgifter i forbindelse med oprettelse af installationen skal imidlertid ikke medtages. Selv om oplysningerne skal indsendes to gange om året, skal tallene for det årlige forbrug anvendes for at undgå sæsonmæssige svingninger. Den måde, hvorpå referenceprisen udregnes, herunder medtagelsen af eventuelle faste afgifter, skal forklares.
17. For hver referencepris skal der beskrives en række »særlige faktorer«, som kan anvendes til at reducere elprisen (f.eks. klausuler om mulighed for afbrydelse), og reduktionens størrelse (f.eks. 6 %, 8 %, 10 % osv.) skal angives. Disse særlige faktorer skal være repræsentative for faktorer, som faktisk anvendes på de forbrugere, der forsynes af det indberettende selskab i den MW-kategori, der undersøges.
18. I medlemsstater, hvor der findes mere end ét elektricitetselskab, skal disse selskaber hver især indberette referencepriser og tilhørende oplysninger (om efterspørgselskarakteristika for den tænkte referencepris-forbruger (punkt 15), særlige faktorer og prisreduktioner (punkt 17)) til et uafhængigt statistisk organ. Disse organer skal så videresende den højeste og laveste referencepris i medlemsstaten (eller i givet fald i hver region) for hver MW-kategori, samt de tilhørende oplysninger for disse referencepriser, til de nationale myndigheder og Eurostat. For så vidt angår de øvrige medlemsstater, hvor et enkelt nationalt selskab dækker hele landet, skal oplysningerne indberettes direkte og samtidig til de nationale myndigheder og Eurostat.
19. For at den fortrolige karakter kan bevares, skal referencepriser og tilhørende oplysninger indberettes af selskaberne eller det uafhængige statistiske organ selv (jf. punkt 18), når der findes mindst tre forbrugere i den relevante MW-kategori i den pågældende medlemsstat eller region.
20. Referencepriserne skal anføres i overensstemmelse med anvisningerne i punkt 9.
21. Forsyningselskaberne skal ligeledes en gang hvert andet år indberette data om antallet af forbrugere i hver MW-gruppe (f.eks. 17,5—37,5 MW, 37,5—62,5 MW og 62,5—75,0 MW) og det samlede årlige forbrug for disse forbrugere i hver gruppe (i GWh). I lighed med de oplysninger, der kræves i punkt 18, skal disse oplysninger indsendes enten via et uafhængigt statistisk organ, som skal sammenholde oplysningerne for medlemsstaterne som helhed, eller direkte og samtidig til de nationale myndigheder og Eurostat. De oplysninger, der kræves i henhold til dette punkt, behandles fortroligt; de offentliggøres ikke.